

Modtaget 27/10 2014 kl. 20:55

Høringsvar vedr forslag til ny skolestruktur i Randers Kommune

Undertegnede ønsker hermed at gøre indsigelser mod det i byrådet fremsatte forslag vedr skolestrukturændringerne i Randers Kommune.

Undertegnede tager udgangspunkt i ændringerne for Havndal Skole. Jeg er af den opfattelse, at byrådets og forvaltningens argumenter for at gennemføre strukturændringerne, ikke kan være argumenter for at nedlægge overbygningen på Havndal Skole.

1. **Skolen skal ligge, der hvor børnene er.** For eleverne fra Havndal Skole gør det sig gældende, at de vil få en væsentligt længere transporttid, end de har nu, i fald de flyttes til Grønhøj. Allerede nu har vores busbørn lang transporttid både på vej til og fra skole. Jeg finder det helt urimeligt, at denne tid skal forlænges! Flere elever vil få helt op til 14 km i skole! Selv om det drejer sig om de ældste elever- og måske derfor de mest "robuste"- så finder jeg det uacceptabelt, at de skal bruge så meget af deres sparsomme fritid i en bus både morgen og eftermiddag. De har i forvejen, med den nye reform, fået en længere skoledag, og mange udtrykker besvær med at holde til at dyrke deres sport og andre fritidsaktiviteter. Jeg finder det helt urimeligt og uanstændigt at byde vores unge mennesker de vilkår, at de ikke har mulighed for at dyrke deres sport og det sociale fællesskab ude i klubber og foreninger. Det er på ingen måde sundheds- eller læringsfremmende, hvis der aldrig er tid eller overskud til at gøre det, man egentlig gerne vil.
Jeg kan heller ikke lade være med at tænke på de øgede udgifter til transport i form af skolebusser. De må da uvilkårligt æde sig ind på det formodede provenu?? Vil denne afgift alene ikke mindske den økonomiske vinding ved at flytte vores ældste elever til Grønhøjskolen?
Endvidere viser opgørelser, at børnetallet i Havndal er stigende- i modsætning til f.eks Øster Tørslev, hvor børnetallet- ligesom mange andre steder- er faldende. Skal Havndal virkelig lide under dette faktum?
2. **Større faglighed:** På Havndal Skole klarer afgangseleverne sig virkelig godt! Karaktergennemsnittet for vores afgangselever har de sidste mange år ligget meget højt i kommunen. Der lægges fra skolens side stor vægt på, at man som lærer underviser i sine liniefag- dette giver både dygtige elever og tilfredse lærere! Til trods for, at vi kun har 3 klasser i overbygningen, tilbydes der en bred vifte af valgfag, og både elever og forældre virker yderst tilfredse med de muligheder eleverne har på Havndal Skole.
Når eleverne fra Havndal Skole er "ude og føjte" i undervisningsøjemed - i teater, på lejrskoler eller andre steder- så får de altid ros for deres gode opførsel og deres store viden. Eleverne fra Havndal kan man være stolt af- både ude og hjemme!
3. **Tryghed og inklusion:** Når man er teenager sker der rigtig mange ting i én, både fysisk og mentalt. Det ene øjeblik føler man sig som verdensmand, det næste er man lille og sårbar. Samfundet i dag kræver meget af vores børn og unge mennesker, og tiden hvor man har lov til bare at være barn, svinder hastigt ind. Også – og måske især- unge i 7.-9.klasse har brug for ro og stabilitet i hverdagen, så de bedre kan klare alle de indre forandringer og krav fra omverdenen. Den ro tager man med et snuptag fra dem, hvis man vælger at flytte overbygningen væk fra Havndal Skole. Her

kender alle elever hinanden, og alle lærere kender eleverne. Her har de ro og mod til at være dén, de er- og ikke føle sig nødsaget til at træde ind i en rolle, fordi man kommer på ukendt grund et fremmed sted. Eleverne i Havndal bliver hørt og set- og forstået af voksne, der har fulgt dem, siden de startede i 0.klasse.

Også inklusionsbørnene står som de store tabere i dette spil. Mange af dem har det bedst i mindre flokke, de har det godt med trygge rammer og med det kendte. De vil blive virkelig hårdt ramt, hvis de pludselig bliver kastet ud af deres vante omgivelser.

I Havndal bliver de rummet og holdt af af deres klassekammerater, og de er omgivet af voksne, som kender dem og ved, hvordan de skal behandles for at trives bedst.

Fjerner man dette fundament under deres fødder, frygter jeg for, hvordan deres sidste år i folkeskolen kommer til at forløbe. Har disse elever ikke krav på, at man viser dem den respekt og det hensyn, at man lader være med at rykke dem op med rode før højst nødvendigt, nemlig når de skal videre på en ungdomsuddannelse??

Og med alt dette sagt, er der så nogen, der tænker på, hvordan alt dette påvirker lærerne og de øvrige ansatte rundt omkring på skolerne? Er der nogen som helst forståelse for, hvordan det påvirker personalet, når man fuldstændig mister ejerskabet til sin jobmæssige fremtid? Når man pludselig- og med bevæggrunde, som ingen forstår- skal sige farvel til gode og dygtige kolleger og en kultur, som har udviklet sig på en arbejdsplads gennem mange år, og hvor man hver dag trives og er glad for at være?

Mon den uundgåelige øgning i antallet af langtidssyge lærere og de deraf følgende øgede udgifter er indregnet i det forventede provenu??? Jeg spørger bare!

Med venlig hilsen